

عنوان مقاله:

معناشناسی تفسیر واژه «کما» با تکیه بر هندسه آیات دارای آن

محل انتشار:

دوفصلنامه علمی آرایه های ادبی قرآن، دوره 1، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

فاطمه زنداقتعی - دکترا مدرسه عالی خواهران جامعه المصطفی العالمیه خراسان

محمد قربان زاده - استادیار گروه قرآن و علوم مدرسه عالی قرآن و حدیث جامعه المصطفی العالمیه خراسان

خلاصه مقاله:

«کما» واژه ای مرکب و در معانی تشبیه، تعلیل، استعلا و وصف مورد بحث اهل ادب است، اما این پژوهش با رویکرد توصیفی و بر مبنای تفاسیر ادبی قرآن به تحلیل آیات دارای «کما» پرداخته است، زیرا قرارگرفتن «کما» در آیات نشان می دهد که اغلب بین دو گزاره مستقل بوده و جملات بعد از آن، جملاتی خبری است که تحقق و ثبوت امری در گذشته یا استمرار آن از گذشته به حال را می رساند. این ساختار نقش ارتباط بخشی مهمی بین عبارات کلام دارد که در فهم به بعد اکتفا ننموده، بلکه با قبل اتصال معنایی را تکمیل می کند. کارکرد خاص معنای این واژه با در نظر گرفتن فاعلیت حدث بعد کما نشان می دهد که گاه رویکرد تنبیه دادن دارد، گاه در مقایسه گزاره های طرفین برای رسیدن به شباهت ها و تفاوت هاست و گاه با استناد به گذشته، برای احتجاج، تعلیل، استنتاج و گزینش، توازن را به مخاطب نشان می دهد که در جهت هدایتی عبرت گرفتن، شناخت سیر تاریخی، تکرار تجربه گذشتگان، یادآوری بشارت و اندازها، امتداد عقبه فکری، تمییز درگزینش های پیش رو، شباهت های اعتقادی و موازنه رفتاری کارایی دارد.

کلمات کلیدی:

«کما»، توازن و تشابه، مقایسه، توجه، ارتباط بخشی معنایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1831082>

